

# جیاوازیی شهرعی

## تیگه‌یشتن و مامه‌له\*

جیاوازی له بیرو بۆچوون و هه‌لسوکه‌وت مه‌سه‌له‌یه‌که ئه‌مڕۆ و رابردووی پرکردوو و تا قیامه‌تیش ده‌می‌نی، جیاوازی (الاختلاف) بۆ خۆی دیاردیه‌کی نااسایی نییه چونکه خودا مرۆقه‌کانی وه‌کو یه‌ك دروست نه‌کرووه و ژیری و زانست و تیگه‌یشتنی وه‌کو یه‌ك به‌سه‌ر خه‌لکیدا دابه‌ش نه‌کردوو.

میلله‌تانی پێش خۆمان له زۆر شتدا ناکۆک بوون، نه‌صرانییه‌کان بۆ نمونه بوونه‌ته ده‌یان و سه‌دان پارچه‌ی سه‌ره‌کی و لاوه‌کی، هه‌ر پارچه‌و کۆمه‌لیکیشیان خۆی به‌هه‌لگری هه‌ق ده‌زانی ئه‌مه‌ش به‌مه‌رجێک ناکۆکیی ئه‌وان له‌سه‌ر چه‌ند شتیکی که‌می عه‌قیده‌یه.

سه‌ره‌تای هه‌موو جیاوازییه‌کیش ئه‌وه‌یه که ئه‌سلێک هه‌یه، له‌م ئه‌سه‌له‌شه‌وه‌و به‌هۆی جیاوازی له‌ توانای تیگه‌یشتن و به‌هۆی ئاره‌زووه‌ جیاوازی سه‌ر هه‌لده‌دات، له‌ ده‌ره‌وی ئه‌م جیاوازییه‌شدا چه‌ند شتیکی له‌ ئه‌سه‌له‌که ده‌می‌نیت‌وه که ئه‌و کۆمه‌لانه له‌سه‌ری پێکن.

له ئیسلامدا ئه‌سه‌له‌که قورئان و سوننه‌ته، پاش ئه‌وه‌ش هه‌ندیکی شتی تر بوونه‌ته سه‌رچاوه‌ وه‌کو ئیجماع و قیاس و قسه‌ی سه‌حابی...هتد.

زانانیشت له‌ وه‌رگرتنی ئه‌مانه‌ یان وه‌رنه‌گرتنیان و چۆنییتی وه‌رگرتنیان جیاوازییان له‌ نیواندا هه‌بووه، ته‌نانه‌ت قورئان و سوننه‌تیش که هه‌مووان پێکن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌من زانیان وه‌کو یه‌ك نه‌بوون له‌ تیگه‌یشتن له‌ ده‌قه‌کان و وشه‌کان و چۆنییتی مامه‌له‌ کردن له‌گه‌ڵ ئه‌و ده‌قانه‌دا..هتد.

ئه‌وه‌شی گرنگه‌ بیه‌کینه‌ ریبه‌ری مامه‌له‌ کردنمان له‌گه‌ڵ یه‌کترا له‌ مه‌سه‌له‌ی جیاوازییدا ئه‌وه‌یه بزانی که‌وا :

۱- جیاوازی هه‌بووه‌ هه‌ر ده‌می‌نیت.

۲- پێویسته جیاوازی له‌سه‌ر ئه‌ساسیکی شهرعی بێت.

۳- ره‌وشتی به‌رزی موناقه‌شه له‌نیوان هه‌لگرانی بۆچوونه جیاوازه‌کاندا بپاریزێ.

### جیاوازی له نیوان سه‌حابیه‌کاندا

جارو بار جیاوازی بیرو پا ده‌که‌وته نیوان سه‌حابیه‌کان، پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) لایه‌نی هه‌قی روون ده‌کرده‌وه بۆیان، پاش وه‌فاتێ پێغه‌مبه‌ریش (ﷺ) سه‌حابیه‌کان به‌گه‌رانه‌وه بۆ قورئان و سوننه‌ت چاره‌سه‌ری جیاوازییه‌کانیان ده‌کرد، نمونه‌ش له سه‌ر ئه‌وه :

۱- (بوخاری) و (موسلم) ریه‌ویه‌تیان کردوو که‌وا پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) له غه‌زه‌وی (به‌نو قوره یضه) فه‌رمانی دا که‌س نوێژی عه‌سر (لای موسلم : نوێژی نیوه‌رۆ) نه‌کات له‌ناوچه‌ی (به‌نو قوره یضه) نه‌بی‌ت، واته نوێژه‌که‌یان بۆ ئه‌وێ هه‌لگرن، له‌ رێگه‌شدا کاتی نوێژه‌که‌ هات و هه‌ندیکی سه‌حابی وتیان فه‌رمانی پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌جێ ده‌هی‌نین و نوێژه‌که‌ ناکه‌ین تا ده‌گه‌ینه (به‌نو قوره یضه)، ئه‌وانه‌ی تریش نوێژه‌که‌یان کردو وتیان پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) ته‌نها مه‌به‌ستی ئه‌وه‌ بوو په‌له‌ بکه‌ین، پاشان که پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) به‌مه‌ی زانی سه‌ره‌زنه‌شتی هیچ لایه‌نیکیانی نه‌کرد (صحیح البخاری / کتاب المغازی و صحیح مسلم / کتاب الجهاد والسير).

۲- پاش وه‌فاتێ پێغه‌مبه‌ر(ﷺ) زوره‌بی زۆری عه‌ره‌ب له ئیسلام هه‌لگه‌رانه‌وه و هه‌ندیکیشیان به‌و رازی نه‌بوون که زه‌کات بدن،(ئه‌بو به‌کر)یش که بپاری دا شه‌ریان له‌گه‌ڵدا بکات (عومه‌ر) وتی : چۆن شه‌ر له‌گه‌ڵ که‌سانیک بکه‌ین که وشه‌ی (لا اله الا الله) ده‌لێن ئه‌ویش وتی : من شه‌ر له‌گه‌ڵ ئه‌وانه‌ ده‌که‌م که نوێژو زه‌کات له‌ یه‌ك جیا ده‌که‌نه‌وه، پاشان (عومه‌ر) قه‌ناعه‌تی به‌ راکه‌ی (ئه‌بو به‌کر) هی‌نا (صحیح مسلم / کتاب الایمان). واته به‌لگه‌ی (ئه‌بو به‌کر) ئه‌وه‌ بوو زه‌کات به‌شیکه‌ یان ئه‌رکیکه‌ له‌ ئه‌رکه‌کانی (لا اله الا الله).

\* گۆفاری رابه‌ر، ژماره ۳۵، هاوینی ۱۹۹۸، ل ۲۸-۳۳.

لەم دوو نموونەییە - دەیان نموونەیی تریش هەن - دەردەکەوی که خیلاف و جیاوازی جاروبار رووی دەکردە صەحابییەکان ئەوانیش بۆ چارەسەر دەگەرپانەو بۆ پیڤەمبەر(ﷺ) لە کاتی ژیا نیدا یان بۆ قورئان و سوننەت پاش وەفاتی (بۆ نموونەیی تر برۆانە: ادب الاختلاف فی الاسلام، ل ٥٠ بەدواوە).

ئەم جۆرە جیاوازییانەش هەر روویان دەدا هەرچەندە پیڤەمبەر ووریای کردبوونەو لە جیاوازی، بۆ نموونە فەرموودەیی (اقرؤ القرآن ما اختلفت علیه قلوبکم فاذا اختلفتم فقوموا). (صحیح البخاری / کتاب فضائل القرآن و کتاب الاعتصام و صحیح مسلم / کتاب العلم). واتە: تا دلەکانتان لە سەر ئەو قورئانە پێک بێ بیخویننەو ئەگەر جیاوازیتان بۆ دروست بوو لە بارەییەو (واتە لەبارەیی تەفسیر و جۆری خویندەو) هەلسن و بەجی بێن. ئەمە لەگەڵ چەند فەرموودەییکی تر، صەحابییەکانیش ئەو پەری هەولیان دەدا که جیاوازییان بۆ دروست نەبێت و وەکو وتان هەر کاتی شتی وای پووی بدایە چارەسەریان دەکرد.

کەمی جیاوازیش لە نیوان صەحابییەکاندا دەگەرپتەو بۆ چەند هۆیک وەکو: سەرەتا لە یەک و لاتدا پێکەو دەژیان بۆیە بە ئاسانی کۆدەبوونەو، خەلیفە لە مەسەلەکاندا پرسی پێ دەکردن، سیاسەت ملکەچی فیکه بوو، کەمی کیشەکانی سەردەمیان، هتد... (برۆانە: د. مصطفى الزلی / اختلاف الفقهاء، ل ٢٣).

### جیاوازی لە سەردەمی تابەییەکاندا

(تابعی) ئەو موسلمانەییە که صەحابیی بینووە، لەو سەردەمەشدا دیسان جیاوازی هەبوو، بەلکو زیاتریش بوو چونکە لە کاتی حوکمی (عوثمان) دا صەحابییەکان بە ناو و لاتاندا بلابوونەو (پیشتر عومەر پێی پێ نەدەدان لە دەروەیی مەدینە نیشتهجی بن). لەبەر ئەوەشی هەر کۆمەلە صەحابییەک بەشیکی علمەکیان پێ بوو، خەلکی ئەو و لاتە صەحابییەکە بۆی چوو بوو ئەو بەشە علمەیان دەست کەوت، بۆیە شتیکی ئاسایی بوو جیاوازی نیوان و لاتان بێتە کایەو.

لە سەردەمی تابەییەکان و لە سەردەمی تابەییەکاندا مەزەبە فیکهییەکان پەیدا بوون و جیاوازی هەییە لە نیوان هەردوو قوتابخانەیی (رای) که زۆر کاری بە (قیاس) دەکردو قوتابخانەیی (أثر) که زۆر تر کاری بە فەرموودە دەکرد. لە سەردەمی گەشەکردنی فیکهیشدا ژمارەیی مەزەبەکان زیادی کرد، و تراویشە کەوا مەزەبەکان گەشتنە پینج سەد مەزەب (د. مصطفى الزلی، اسباب اختلاف الفقهاء، ل ٢٨).

لە سەدەیی چوارەمی کۆچیشدا تەقلید خۆی سەپاند و ئجتهاد کەم بوووە تا دواایی بە تەواوی دەرگای ئجتهاد داخرا، بەلام جیاوازییەکە توندتر بوووە، چونکە دەرگای ئەنجامی تەقلید و خۆبەستەو بەیەک مەزەبەو، بەم شیوەییەش لە جیاتی ئەوە جیاوازی بێتە هاندەر بۆ پیشخستنی علم جیاوازییەکە بوو هۆی دوا خستنی علم و زیادکردنی ناوکی.

شایەنی وتەنە که جیاوازی لە سەر ئاستی تری غیری فیکه و فەرموودە هەبوو ئەویش ئاستی عەقیدە، بەلام لە کاتی کدا جیاوازیی فیکهیی بەزۆری لە نیوان (أهل السنة و الجماعة) خویناندا بوو، دەبینن که خیلافی عەقیدەیی لە نیوان (أهل السنة و الجماعة) لە لایەک و ئەهلی بیدعە و گومرایی لە لایەکی تر بوو.

### جیاوازییەکانی نەهرو

ئەمرو و پاش سەردەمەکانی دواکەوتنی ئومەتی ئیسلامی کۆمەلێکی زۆری موسلمانان روویان کردووە دینەکەیی خوداوە هەول دەدن علمیان دەست بکەوی، بەلام وە ئەبێ جیاوازی بەریا نەبووبێ لە نیوانیاندا، بۆ نموونە:

١. جیاوازی هەییە لە نیوان کۆمەلە ئیسلامییەکان لە مەسەلەیی مامەلەکردن لەگەڵ عەلمانییەکان و لەگەڵ خەلکی سادەدا.

٢. جیاوازی لە مەسەلەیی چۆنیەتی دەستکەوتنی حوکم.

٣. جیاوازی لە حەرەمیی و حەلایی پیکهینانی کۆمەلە ئیسلامی (کاری تەنزیمی) تەنانەت لە مەسەلە فیکهییەکانیشدا

جیاوازی هەییە، بۆ نموونە:

أ - شیخ ئەلبانی که هەندیک لاو تەقلیدی دەکەن وای بۆ دەچێ لە مەسەلەیی چون بۆ سوجدە پەسەندترە دەست بخێتە سەر زەوی پێش ئەژنۆ لە کاتی کدا شیخ (بن باز) پیچەوانەکەیی بە پەسەند دەزانێ.

ب - ئەلبانی دروست کردنی خەتیک لە بەردەم نوێژکەر بە (سترە) نازانی و فەرموودەیک لەم بارەییەو که لە لای (ئەبو داوود) دا هەییە بە (ضە عیف) دادەنێ، لە کاتی کدا (بن باز) ئەو فەرموودەیی بە (صحیح) دەزانێ و قسەیی (أبن حجر) لەم بارەییەو دەهینێتەو (الشیخ عبدالعزیز بن باز، فتاوی اسلامیة، بەرگی یەکەم).



## هۆكاسى جياوازى

هۆى زۆر هەن بۇ جياوازى لەنيوان زاناكاندا :

- ۱- هەندىك وشە دوو واتاى هەيە كە هەردووكيان راستەقىنەن (حقيقى) وەكو (قُرء) كە هەردوو (حيض) و پاكبوونەو لە (حيض) دەگريتهو، هەندىك زانا واتاى يەكەميان وەردەگرن و هەندىكى تر واتاى دووهم.
  - ۲- هەندىك وشە هەن واتاىەكى راستەقىنە و واتاىەكى مەجازىيان هەيە ،بۇ نموونە كە دەلّيت : (شيريكم بينيوه) دوو واتا بۇ ئەم قسەيە هەيە ، يەكەميان شيريكى راستەقىنەت بينيوه دووهميان : پياويكى ئازا وەكو شير .
  - ۳- وشەى تر هەن كە لە زمانى عەرەبيدا واتاىەكيان هەيە، بەلام لە شرعدا واتاىەكى تر دەبەخشن.
  - ۴- ئايا حوكمە (عام)ەكانى قورئان دەكرين بە (خاص) بەهۆى فەرموودەى (احاد)ەو؟
  - ۵- وشەيەك لە شويئىكدا بە (مطلق)ى ديت بەلام لە شويئىكى تردا بە (مقيد)... ئايا موقەييدەكە بەسەر موطله قەكەدا دەسەپينرى ؟
  - ۶- (مفهوم المخالفة) هەيە - كە چەند جۆريكە - وەكە هەندىك زانا كارى پى ناكەن و هەندىكى تر وەريدەگرن ، ئەمانەش لە نيوان خوياندا لەبارەى هەندىك جۆريەو ناپيكن لە وەرگرتن يان وەرنەگرتنيان . نموونەيەك لەسەر جۆريكى (مفهوم المخالفة) ئەو فەرموودەيەى باسى زەكاتدان لەو ئاژەلەى لە دەشتودەر دەلوەرى دەكات . بە رەچاوكردنى فەرموودەكەو بە وەرگرتنى (مفهوم) دەبيت ئەو ئاژەلەى ئاليكخور زەكاتى نەكەوى.
  - ۷- ئايا كار بە فەرموودەى (مورسەل) دەكرىت ؟ ئەى مەرجهكانى كارپيكردى چين ؟ جياوازى لەم بارەيەشەو هەيە . فەرموودەى (مورسەل) ئەوەيە كە تابعى (تابعىش كەسيكە پيغەمبەر ﷺ)ى نەبينيوه بەلام صەحابيى بينيوه) ناوى صەحابيەكە نالى، بەلكو يەكسەر دەلّيت پيغەمبەر ﷺ) دەفەرمووى (لە بارەى پيئاسەى مورشەليش ديسان خيلافيكى كۆن هەيە).
  - ۸- دەليەكە گەشتوو بە دەستى زانايەك و نەگەيشتوتە دەستى زانايەكى تر.
  - ۹- زاناكە بەلگەكەى لەياد دەچى وەك چۆن (عومەر) فەرموودەيەكى لەبارەى (تەيەموم)ەو لە ياد چوووبو و (عەممار كوپى ياسر) خستىيەو يادى (بەلام هەر يىرى نەكەوتەو).
  - ۱۰- جياوازى لە وەسف و چۆنييتىي (ئيجماع).
  - ۱۱- كار كردن يان كار نەكردن بە (قياس) و (استحسان) و (المصالح المرسله) و (استصحاب)...ەتد كە ئەمانە سەرچاوەى سەرەكى نين بۇ حوكمە شەرعيەكان.
- ئەمانە - زۆر بە كورتى - بەشيكن لە هۆكاسى جياوازى (پروانە بەش يەكەمى كتيبي هاشم جميل، مسائل في الفقه المقارن، بەرگى يەكەم، هەروەها كتيبيەكەى د. مصطفى الزلمي لەمانەش كورتتر؛ كتيبي طه جابر، أدب الاختلاف في الاسلام، هەروەها كتيبيەكەى ابن تيمية، رفع الملام عن الأئمة الاعلام).
- ئەگەر بيت و هەموو هۆكاسى جياوازى بزاني ئەو كاتە دەزاني ئاستى زانستىي دەمارگيرەكان چەند نزمە ، هەروەها دەزاني هەژاريى زانستىي ئەو كەسانە چەندە كە وا دەزاني علم هەمووى لاى زاناكانى خوياندا كۆبوو،تەو ، ئەمەش تەنها ئەمانە ناگريتهو كە شويئ كەوتوو يەكيك لە مەزەبەكانن و دەمارگيرن بوى ،بەلكو ئەوانەش دەگريتهو كە تەقليدى زانا نوپكان دەكەن ، بۇ نموونە زۆر كەس (چونكە بى ئاگان لە زاناي ترو بى ئاگان لە علم بە گشتى) دليان ئاو ناخواتەو تا شيخ ئەلبانى بە فەرموودەيەك ئەلّى (صەحيح)ە يان (ضە عيف)ە بەمەرجيئ رەخنەى زۆر و هەلەى زۆر لە ئەلبانى گيراو (بۇ نموونە پروانە :حبيب الرحمن الاعظمي : الالباني:شذوذ و أخطاء هەروەها حسن بن على السقاف، تناقضات الالباني الواضحات)، هەتا ئەگەر (ابن حجر)يش ئەو فەرموودەيە بە (صەحيح) بزاني، ئەو قوتابىيانە قەناعەت ناكەن تا نەزاني ئەلبانى چى دەلّى بەمەرجيئ جياوازىي نيوان ئەلبانى و (ابن حجر) وەكو جياوازىي نيوان زەوى و ئاسمانە، ئەوەش بيگومان بى ئەوەى لە قەدرى علمى ئەلبانى كەم بەكىنەو.

## په‌وشتی جیاوازی (أدب الاختلاف)

ئەگەر مەبەست لە علم وەرگرتن و بلۆکردنەوهی پاداشتی خودا بێ ئەوا رەفتار و رەوشت لە کاتی جیاوازیدا دەگاتە ئاستیکی بەرز، لە راستیشدا ئەوهی هەندیک کتیب دەخوینێتەوه قسەى ناشرینیان زۆر تێدا دەبینی، ئیمەش نالین کە علمی ئەو کەسانە بۆ خودا نییە، چونکە ئەمە شتیکە خودا خۆی دەیزانی بەلام دەلین کەوا لەو موانقەشەدا بەشتیکی نەفسیان تێدا هەیە، بۆ نمونە هەلەى زۆر لە ئەلبانی گیراوه، بەلام رەخنەکان قسەى ناشیاویان تێداوە وەکو قسەى (حبیب الرحمن الاعظمی) لە (الالبانی.. شذوذ و أخطاء) یان قسەکانی (حسن بن علی السقاف) لە (تناقضات الالبانی الواضحات)، ئەلبانیش وەک کاردانەوه قسەى خۆی وتوو. واش بزاین کەوا ئەو هیرشە لە سەر ئەلبانی لەبەر ئەوەیە لە (السلسلة الضعيفة)یدا بە ئەدەبەوه باسی ئیمام ئەبو حەنیفەى کردوووە کە راستگۆیە، بەلام قسەى هەندیک کەسى هیناوەتەوه کە ئەبو حەنیفە توانای لەبەرکردنی کەمە بۆیە لە فەرموودەدا (ضه عیف) ئەوانەش کە قسەیان بە ئەلبانی وتوو لە سەر مەزەهەبى ئەبو حەنیفە، بەلگەش لەسەر ئەوه قسە وتن بە (ئیبینو حەزم) و (دارقوطني) چونکە بە قسەى (حبیب الرحمن) دوژمنی ئەبو حەنیفە، بەلام هەموو زاناکانیش وانین، بۆنمونه کابرایەک لەگەڵ کۆمەڵیکى ئیسلامی کاری دەکردو دواى کە وازی لى هینان بە نووسین داواى لە (ابن باز) کرد فەتوا دەرکا کە ئەمانە بیدەچین ئەویش بەوه وەلامى دایەوه بە نامەکەى دڵخۆش نەبوو، چونکە ئەم رێگایە تێکدەرەو نامۆزگاریی دەکات کە لەگەڵ مۆسلماناندا نەرم بێت... هتد. (پروانە: عبد الرحمن بن عبد الخالق، الرد الوجیز، ل ۳۰ بە دواوە)، هەرەها (بن باز) نامۆزگاریی ئەو کەسانە دەکات کە قسە بە بانگخوێزان دەلین، لە بارەى جیاوازیشەوه دەلی کەوا ئەگەر مەسەلەکە رێی (اجتهاد)ى تێدا بوو خاوەنى ئیجتەهاوەکە هیچی لە سەر نییە، ئەگەر یەکیکیش موخالەفەى کرد بە شێوەیەکی باش بێت و بێ هیرش بردنەسەر و بێ بریندارکردن یان قسەى زیادەى ناپیویست... هتد. (سەرچاوەى سەرەوه ل ۴۸).

لە راستیشدا قسەى توندو تیرۆ ناشیاو لەناو کۆنەکانیشدا هەروا هەبوو، بەلام زانا بەرزەکان تەنها ئەو قسانەیان بەو کەسانە وتوو کە شایەنى بن ئەویش بە مەبەستی (جەرح) واتە پەلەى راستگۆیى یان لەبەرکردنى فەرموودە. لیڕەشدا بە کورتى هەندیک نمونە لەسەر رەوشتى بەرزى زاناکان بەرامبەر یەکتەر دەهینینهوه وەکەمێک باسى ئەوه دەکەین کە چۆن دەیانروانییە یەکتەر:

۱. باسمان کردبوو کە جیاوازی و رەخنەى زۆر لە نێوان قوتابخانەى (راى) و قوتابخانەى (اثر)دا هەبوو بەلام کەس لە شوێنکەوتوانى دوو قوتابخانەکە لە سنوورەکانى رەوشتى جیاوازی دەرناچوو، نە یەکتریان بە فاسق یان داهینەرى (مونکەر) زانی و نە کەسیان حاشای لەوى تر دەکرد (أدب الاختلاف ل ۸۳).

۲. ئیمام (لە یث کورى سەعد) ئیمام (مالک)ى بینى و ئەویش وەسفی ئیمام ئەبو حەنیفەى بۆ کرد کە (فقیه)ه واتە زانیە پاشان ئەبو حەنیفەى بینى ئەویش ووتى: کەسم نەبینیوه لە مالک خیراتر لە وەلامى راستگۆ و رەخنەى تەواو (هەمان سەرچاوه ل ۱۵۲) واتە مەدحى یەکتریان کردوو.

۳. لە ئیمام ئەحمەدیان پرسى: ئەگەر یەکیک بیهوى فەرموودەى تەنها کەسیکى دیاریکراو لەبەر بکات، هى کێ لەبەر بکات؟ ئەویش ووتى: با فەرموودەکانى مالک لەبەر بکات (هەمان سەرچاوه ل ۱۲۷).

۴. ئیمام شافعییش دەلی: مالک مامۆستای منە و لەوهوه علم وەرگرتوو، ئەگەر باسى زاناکانیش کرا ئەوا مالک لە ناویاندا ئەستێرە (هەمان سەرچاوه ل ۱۲۷).

۵. قسەیهکی ناودارى شافعییش هەیه لەبارەى ئەبو حەنیفەوه ئەویش: الناس في الفقه عيال على أبي حنيفة، واتە خەلکی لە فیهقهدا موحتاجی ئەبو حەنیفەن.

۶. (یەحیا کوپى سەعیدی قە ططان) کە زانیەکی پایە بەرزى فەرموودە بوو دەیوت: من دوعا بۆ شافعی دەکەم هەتا لە نوێژەکانیشدا (سەرچاوهى سەرەوه ل ۱۳۰).

۷. (ئیسحاق کوپى راهەوهیه) کە شیخی بوخارى و موسلمە دەلی: پۆشیکیان (ئەحمەد کوپى حەنبەل) م بینى وتى: وەرە پیاویکت پیشان بەم کە چاوەکانت کەسى وای نەبینیوه... ئینجا (شافعی)ی پیشان دام... (سەرچاوهى سەرەوه، ل ۱۳۲).

۸. له مه زه بهی ئیمام نه حمده نه وه هیه که ده ست نوږ له لووت برژان ده شوړته وه، یه کیڅیش لیی پرسی نه گهر خوږ له ئیمامه که وه در چیت و ده ست نوږ نه گریته وه نوږ له دوایدا بکه م ؟ ئیمام نه حمده دیش وتی : من چوږ نوږ له دواي ئیمام مالک و سعید کوږی المسیب ناکه م ؟ (سهرچاوهی سهره وه ل ۱۱۶ - ۱۱۷). نه م دوانه ش لایان وابوو که خوږ ده ست نوږ ناشکیږت.

۹. (ته هانه وی) له نوږکان به راوردی له نیوان (ابن تیمیه) و (الطحاوی) دا ده کات و وشه یه که له هقی ئیبنو تهیمیه به کار ده هیږی که له هندستاندا باوه و واتای سووکایه تی نابه خشی نه ویش : ئیبنو تهیمیه نابی به خوږی نه عله کانی (طحاوی). شیخ (عبدالفتاح نه بو غوده) ش نامه ی له م باره یه وه بو دهنیرئ نه ویش ولامی ده داته وه که به براده ریکی وتیو نه م وشه یه بکوږینه ته وه بنووسن که نووسره که له م قسه یه په شیمانه و داوی لیخوش بوون له خودا ده کات له م بی نه ده بییه هرامبه ر ئیمامه کانی ئیسلام که شی ئیسلام ئیبنو تهیمیه یه کیڅیکانه ره حمه تی خودای لی بیت... هتد. (قواعد علوم الحدیث، ل ۴۴۱- ۴۴۲). پاش نه وه ش هر خوږ وشه که بو خوږ به کار ده هیږی کاتیک ره خنه له قسه یه کی (ابن قیم الجوزیه) - قوتابی ئیبنو تهیمیه - ده گری. (ته هانه وی) پاش ره خنه که ده لیت : مه به ستم له م قسانه ته نها بهر په چدانه وهی (ابن القیم) نه بووه ره حمه تی خودای لی بیت چونکه نه و به ریزترو گه وره تره له وهی یه کیڅی وکو ئیمه قسه ی له باره وه بکات، چونکه نه گهر ئیمه بیینه خوږی نه عله کانی (ابن القیم) نه م پایه مان به ریزتر ده کاته وه.... هتد. (سهرچاوهی سهره وه ل ۶۰- ۶۱) هره چنده (ابن تیمیه) و قوتابییه که ی (حنه بنه لی) و (ته هانه وی) له سهر مه زه بهی ئیبنو حنه یفه یه.

چند رینمونییه که هیه له ره وشتی جیاوازیدا که لیږده ته نها باسی هندیکیان ده که ین :

۱- پاراستنی زمان : له کاتی ره خنه له هر بو چوونیک مروږ خوږ له توندو تیږی و هله کانی زمان بپاریږی، مه به ستیشمان زیاتر ره خنه له موسلماننه نه گینا مله وره کانی ناو بی باوه رکان پیوستیان به شیوازیکی توندو تیږی ره خنه یه، نایه ته مه کیڅیکه کانی قورئان و زور له نایه ته مه ده نییه کان به لگنه له سهر ره خنه ی توندو تیږ له بیباوه ر مله وره کان. له سهر ناستی موسلماناندا زمانی هیمن و زمانی پاک زور پیوسته، چونکه مه سه له خیلافییه کان نسلوبی پیچه وانه هله ناگرن جگه له وهی که مه به ست له ره خنه و دربرینی بوچوون ناشکرا کردنی هقه، پیغه مبه ریش (ﷺ) ده فهرمووی (نایا خه لک که به سهر ده موچاودا له ناو جه هه نه مده ده خرین به هوږی دروینه ی زمانی خوږان نییه ؟) (احمد و ترمذی وابن ماجة، پړوایه تیان کردووه و به هوږی هه موو (طریق) ده کانی صه حیحه، ریاض الصالحین بتحقیق شعیب الارناؤوط ۱۲/ ۱۵۲۲).

خوای گه وره ش بهر له وه ده فهرمووی : ﴿قُلْ لِعِبَادِي يَقُولُ الَّتِي هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ الشَّيْطَانَ يَنْزَغُ بَيْنَهُمْ﴾ (الاسراء ۵۳)، واته بللی به به نده کانه نه و شته بلین که باشترو جواتره، چونکه شه یتان به ینیان تیږ ده دات.

۲- کللیکی تیگه یشتن له جیاوازیی شهرعی نه و فهرموده یه که ده فهرمووی : (نه گهر حاکم ئجتهیاده کردو راستی کرد لای خودادا دوو پاداشتی هیه و نه گهر ئجتهیاده کردو هله ی کرد یه ک پاداشتی ده ست ده که ویت) (صحیح البخاری - کتاب الاعتصام، صحیح مسلم - کتاب الاقضیه). به م شیوه یه نه گهر موسلمانیک که نه هلی ئجتهیاده له مه سه له یه کدا توانای خوږی له ئجتهیادی که سهرف کردو هله ی کرد لای خودا گونا هبار نییه، به لکو پاداشتی هیه بویه ده بی ئیمه ریږی لی بگرین چ جای نه وهی نه گهر بوچوونه که ی له و جوړه یه که (ابن تیمیه) باسی کردووه که هله نییه و بو چوونی بهرامبه ره که شی دیسان هله نییه.

### جیاوازیی بوچوون و توځاندنی فیکری

توځاندنی فیکری شتیکی نوی نییه، له ئیسلامیشدا له بهر نه وهی مه سه له خیلافییه کان ژماره یه کی زورن زانایان - وهک ووتمان - بهرامبه ر یه کتر سنگ فراوانییان ده نواند، به لام له پوژانی داخستنی ده رگای ئجتهیاده وه خه لک خوږان به مه زه به کانه وه به سته وه که میکیان نه بی له مه زه به که لایان نه دا هه تا نه گهر ده لیلیکی راستیش له سهر هله ی رایه کی دیاریرکروای نه و مه زه به هه بووی. شتیکی ناساییشه که له که شوه وایه کی وه هادا ده مارگری ته شه نه بکات، هه روه ها شتیکی ناسایی یه توځاندنی فیکری سهر هله دات. موسلمانان له م توځاندنه فیکرییه دوو بوون نه گهر له گهل روژئاودا به راوردیان بکه ین و که له ویدا حال گه یشته نه وهی که نه یاره ناینییه کان به کومه ل له ناو برین و ژماره یه کی زوربان بسووتیږن وهک چوږ له فهره نسادا - نه م ش ته نها نمونه یه که - له یه که قه ساخانه دا له سالی (۱۵۷۲) دا ده هه زار پړوتسنانت مه زه به ل پیاوو مندال و نافرته له ناو بران.

زانا گه وره کانی ئیسلام له تۆقاندنی فیکری و مه زه بهی دوور بوون، ئه وه تا ئه بو حه نیفه ده لێ : (ئهو ی ئیمه له سه رین - واته راکانی - ران و که سیان له سه ر ئیجبار ناکه ین و نا لێ ین که ده بی هه موو که سیك به نا چارییه وه پێیان رازی بیئت ، هه ر که سیکی شتیکی با شتری هه یه با به یئنیئت) (ادب الاختلاف، ل ٧٥)، یان ئیمام مالک که سی خه لیفه ی عه بیاسی داوایان لێ کرد کتیه که ی (الموطأ) ی بۆ بڵاوکه نه وه به ناو جیهانی ئیسلامیداو به سه ر موسلماناندا بیسه پیئن به لام ئه و رازی نه بوو، چونکه به وته ی خو ی خه لکی ولاتانی تر به شی خو یان له علم هه یه و نابێ به زۆر داوایان لێ بکری واز له و علمه ی لایانه به یئن . رووداو خراپه کانیشت ته نها له نیوان ئه و که سانه دا بوو که کویرانه ته قلیدیان ده کرد، هه روه ها (به لام به راده یه کی گه روه ترو خراپتر، ئه مه ش بۆ خو ی یاسایه کی گشتیه یه) له نیوان ئه و که سانه دا بوو که شوینی ئاره زوو که وتبوون وه ک به شیك له موخته زیله که فتنه یه کیان له باره ی مه سه له ی (خلق القرآن) وه به رپا کردبوو و که ده بوا یه هه موو زانییه که قسه ی ئه وانی بکرده یه و بیوتایه که قورئان خه لق کراوه (واته وه کومه خلوقاتی تر دروست کراوه) ئه گینا دوو چاری سجن و ئازاردان ده بوو ، یان خه وارج (که یه کیك له بیروپراکانیان ئه وه بوو ئه و که سه ی گونا ه ی گه روه ده کات کافره) ئه رها بیکی فیکرییان به رپا کرد به وه ی ئه و که سانه یان به کافر ده زانی که له سه ر بیروبا وه ره که ی ئه وان نه بوون و ته نانه ت هه ندیکیان ده یانوت که وا ئه و که سه ی بیروبو چوونی ئه وانی هه بی به لام له گه ل ئه واندا چه ک هه لنه گری کافره یان ئه و موقه لیده نه زانانه ی که بۆ چه ند مه سه له یه کی فیه ی و عه قیده یی دوژمنایه تی (ابن تیمیه) یان ده کرد و چه ند جار یك ده گرا تا دوایی له به ندیخانه دا وه قاتی کرد، یه کیکی ش له و مه سه لانه شتیك بوو که به هه موو عه قلیک شایه نی ئه وه نییه هه رای له سه ر بکریت ئه ویش فه توای ئبنو ته یمیه یه بۆ ئه و که سه ی سویند به ته لاق بخوات ته لاقی ناکه ویت به لکو ته نها که فاره تی سوینده که ی ده دات، دیاریشه هه راکه هی که سانی نه زان و بی ئیشه به تایبه تی له و سه رده مه ی که لادانی زۆری وا له ئیسلامدا هه بوون که شایه نی ئه وه بوون هه رایان له سه ر بکریت نه ک هه را بۆ مه سه له ی خیا لای بکریت.

که واته ته نها ئاره زوو په رستان و ئه وانه ی به راده یه کی که م یان زۆر له ئیسلام لایان داوه وا تووشی ده مارگیری ده بوون و ئه سلوبی تۆقاندنیان به کار هی نا بوو، له به ر ئه وه پیویسته مرو ف وریای خو ی بی و له سه ر مه سه له خیا لیه کان زۆره ملی له که س نه کات. سنگ فراوانی به ردی بناغه ی ره وشتی خیا لافه و که شو هه وایه کی پاک بۆ گه شه سه ندنی علم ده سازینی و گه رانه وه ی سه رده می زێرینی ژیا ره ی ئیسلامی نزیک ده خاته وه ، هه روه ها چیتر تواناکان نافه وتین و به شتی لاوه کی و به ده مارگیری بۆ ئه م شته لاوه کیانه ریزی موسلمانان ناشیوینریت.

له کو تاییدا قسه ی ئه و زانیانه ده یئینه وه که ده لێ ین که سیك نا بیته زانا تا شاره زای مه سه له خیا لیه کان نه بی. له راستیشدا یه که مین پله ی قوتابی ئه وه یه شاره زای یه که مه زه به یان بۆ چوون بی و ئه گه ر له م پله یه دا بمی ئیته وه هه ر به قوتابی تی ده می ئیته وه و نا گاته پله ی زانیان. به هه مان شی وه ش و له بواری کاری ئیسلامیدا ده مارگیری بۆ مه سه له یه کی خیا لای مرو ف له ریزی قوتابییه کانه دا ده یلێ ته وه ئه گه ر ره حم و به زه ییی خواشی لێ دوور بی له وانه یه هه روه ها بی ته قوتابییه که بۆ ئازا وه فیتنه .

## سه رچا وه کان

١. صحیح البخاری.
٢. صحیح مسلم.
٣. الدكتور طه جابر، أدب الاختلاف في الاسلام، الطبعة الرابعة ١٤١٣ - ١٩٩٢.
٤. الدكتور هاشم جمیل عبدالله مسائل من الفقه المقارن، القسم الاول، جامعة بغداد، ١٩٨٩.
٥. الدكتور مصطفى ابراهيم الزلي، أسباب اختلاف الفقهاء في الأحكام الشرعية، رسالة دكتوراه بغداد، ١٣٩٦ - ١٩٧٦.
٦. ظفر أحمد العثماني التهانوي، قواعد في علوم الحديث، تحقيق و تعليق عبدالفتاح أبو غدة، بيروت - الطبعة الثالثة ١٣٩٢ - ١٩٧٢.
٧. حبيب الرحمان الأعظمي، الألباني شذوذه أخطاؤه، الجزء الثاني، الطبعة الأولى، الكويت ١٤٠٤ - ١٩٨٤.
٨. حسن بن علي السقاف، تناقضات الألباني الواضحات، الجزء الأول و الثاني ١٤١٢ - ١٩٩٢.
٩. عبدالرحمن بن عبد الخالق، الرد الوجيز على الشيخ ربيع بن هادي المدخلي ١٤١٦ - ١٩٩٦.
١٠. ابن تيمية، رفع الملام عن الأئمة الأعلام، الطبعة الرابعة، بيروت ١٣٩٢.

١١. ابن تيمية إقتضاء الصراط المستقيم مخالفة أصحاب الجحيم دارالفكر سنة؟
١٢. محمد على عجلان، مالايجوز الخلاف فيه بين المسلمين، جامعة الإيمان، صنعاء، ١٤١٥ - ١٩٩٥.
١٣. بن باز و العثيمين و عبدالله بن جبرين، اللجنة الدائمة، فتاوى اسلامية، الجزء الأول ، سنة ؟
١٤. الجداول الجامعة في العلوم النافعة، قسم العقيدة.